

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.12.2021
COM(2021) 775 final

2021/0406 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer

{SEC(2021) 418 final} - {SWD(2021) 371 final} - {SWD(2021) 372 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag till Europaparlamentets och rådets förordning är att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen genom att det ger unionen möjlighet att reagera på ekonomiskt tvång. Med ekonomiskt tvång avses en situation där ett tredjeländ försöker tvinga unionen eller en medlemsstat att göra ett visst politisk val genom att vidta, eller hota att vidta, åtgärder mot unionen eller en medlemsstat som påverkar handeln eller investeringar. Unionens svar, eller bara möjligheten till ett sådant, syftar till att avskräcka tredjeländer från att utöva ekonomiskt tvång överhuvudtaget, eller till att avskräcka dem från att fortsätta med utövandet av ekonomiskt tvång i de fall ekonomiskt tvång äger rum. Som en sista utväg kan unionen motverka det ekonomiska tvånget. Unionens svar kan ta sig uttryck i en rad olika typer av åtgärder – som vidtas efter det att det fastställts att en handling utgör tvång – till exempel ansträngningar för att inleda samråd med det berörda tredjelandet för att om möjligt främja en lösning genom överenskommelse eller genom avgörande, ett antal olika motåtgärder och internationellt samarbete.

Detta förslag har till syfte att avhjälpa en lucka i lagstiftningen för att åtgärda det problem med ekonomiskt tvång som nu håller på att växa fram. Unionen har för närvarande inte någon rättslig ram för att agera mot ekonomiskt tvång. Inget befintligt rättsligt instrument behandlar frågan om ekonomiskt tvång.

Dock har tredjeländers användning av ekonomiskt tvång ökat och blivit alltmer betydande, vilket riskerar att undergräva unionens och medlemsstaternas rättigheter och intressen. Källorna till ekonomiskt tvång är många och ger anledning till stor oro.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen har antagit ett gemensamt uttalande i vilket de erkänner att åtgärder som vidtas av tredjeländer i syfte att försöka tvinga unionen eller en medlemsstat att vidta eller dra tillbaka vissa åtgärder ger anledning till oro¹. Det gemensamma uttalandet innehåller ett åtagande från kommissionen om att senast i slutet av 2021 lägga fram ett lagförslag till ett instrument som avskräcker från och motverkar ekonomiska tvångsåtgärder. Europaparlamentet och rådet har förbundit sig att behandla förslaget i god tid.

Kommissionens ordförande aviserade initiativet i sin avsiktsförklaring till Europaparlamentets talman och ordföranden i rådet av den 16 september 2020, under rubriken ”En ekonomi för människor”. I kommissionens arbetsprogram 2021 identifieras initiativet som en av de viktigaste för den berörda perioden.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Frågan om ekonomiskt tvång finns med i unionens nuvarande handelspolitiska agenda. Meddelandet om översyn av handelspolitiken från februari 2021² har till syfte att nå fram till ett nytt samförstånd om en öppen, hållbar och bestämd handelspolitik i en problematisk ekonomisk och geopolitisk situation. Det hänvisar uttryckligen till ett framtida förslag från

¹ EUT C 49, 12.2.2021, s.1. Det gemensamma uttalandet antogs i samband med lagstiftningsprocessen under 2020 för att ändra EU:s förordning om genomdrivande av handelsregler då Europaparlamentet och ett antal medlemsstater uttryckte sin oro kring frågan om ekonomiskt tvång, varvid kommissionen instämde i denna oro.

² Meddelande från kommissionen från februari 2021 *Översyn av handelspolitiken - En öppen, hållbar och bestämd handelspolitik* (COM(2021) 66 final).

kommissionen om ett instrument mot tvång. I meddelandet diskuteras behovet av att hantera en situation med ökande globala spänningar där handeln alltmer används som ett vapen i ett geoekonomiskt sammanhang, samtidigt som det även framhålls hur sammanlänkad unionens ekonomi är med tredjeländers ekonomier och att man behöver samarbeta på global nivå samt stärka unionens resiliens.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag utgör ett komplement till andra, mer strukturerade initiativ för att göra unionens ekonomiska och finansiella system mer resilienta mot olika typer av externt tryck. Uppdateringen av unionens industristrategi från maj 2021 har till syfte att göra den inre marknaden mer resilient och att åtgärda strategiska beroenden³. Denna strategi spelar en viktig roll i återhämtningen och den gröna och den digitala omställningen samt när det gäller att stärka unionens resiliens, med stöd av en stark konkurrens- och handelspolitik. Vice ordföranden med ansvar för yttre förbindelser kommer att säkerställa samstämmigheten med de olika delarna av de yttre åtgärderna inom kommissionen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen är artikel 207.2 i EUF-fördraget. I artikel 207.2 i EUF-fördraget föreskrivs det att det ska beslutas om åtgärder för att fastställa inom vilken ram den gemensamma handelspolitiken ska genomföras. Artikel 207.1 fastställer den gemensamma handelspolitikens räckvidd, vilken omfattar bl.a. handel med varor och tjänster, handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter, utländska direktinvesteringar, exportpolitik och handelspolitiska skyddsåtgärder. Initiativet rör tredjeländers åtgärder som har formen av åtgärder mot unionen som påverkar handeln och investeringar. Genom initiativet tillhandahålls ett svar, både på orådet den gemensamma handelspolitiken och andra områden, på tredjeländers ekonomiska tvångsåtgärder. I full överensstämmelse med fördragen ska tillämpningen av denna förordning vara förenlig med unionens övergripande externa politik.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I artikel 5.3 i EU-fördraget föreskrivs det att subsidiaritetsprincipen ska vara tillämplig på de områden där unionen inte har exklusiv befogenhet. I artikel 3.1 e i EUF-fördraget föreskrivs det att unionen har exklusiv befogenhet på området den gemensamma handelspolitiken. Artikel 207.2 faller inom ramen för kategorin exklusiv befogenhet. Följaktligen är frågan om subsidiaritet inte aktuell i den utsträckning som de tredjeländernas ekonomiska tvångsåtgärder och/eller unionens svar faller inom ramen för den gemensamma handelspolitiken.

Det är hursomhelst endast genom en åtgärd på unionsnivå som man kan säkerställa en enhetlig lösning på detta som är ett problem för unionen i dess helhet. Medlemsstaterna har kvar ansvaret för, och kan agera för att skydda, sina rättigheter enligt internationell rätt. Detta omfattar deras rättighet att motverka internationellt ekonomiskt tvång, så länge de inte vidtar åtgärder för vilka unionen har exklusiv befogenhet. Det är dock inte möjligt för en medlemsstat att anta nationell lagstiftning för att täcka ekonomiskt tvång som är riktat mot

³ Meddelande från kommissionen *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning* från maj 2021 (COM(2021) 350 final).

unionen och inte mot medlemsstaten i fråga. Nationell lagstiftning kan dessutom inte heller ge en effektiv lösning på en situation som utgör ett problem för unionen i dess helhet eller tvärsöver medlemsstaterna. En åtgärd på unionsnivå är den enda lösning som ger unionen möjlighet att iaktta sin skyldighet att fastställa och föra den gemensamma handelspolitiken, och medlemsstaterna kan inte agera på detta område.

För fullständighetens skull påpekas det att mervärdet av en åtgärd på unionsnivå anses ligga i att man uppnår fördelar som inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning, eller uppnås alls, på medlemsstatsnivå. Dessa fördelar rör möjligheten att avskräcka från och motverka ekonomiskt tvång från tredjeländers sida för att bevara unionens och medlemsstaternas oberoende när det gäller att fatta politiska beslut och skydda handeln och investeringar från att användas som vapen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Det planerade instrumentet ska utgöra en övergripande ram för åtgärder mot ekonomiskt tvång. Dess struktur innebär ett återhållsamt tillvägagångssätt där man i första hand försöker undersöka och lösa problem utan att vidta motåtgärder (avskräckande effekt, ansträngningar för att få en lösning genom överenskommelse eller genom avgörande). Detta instrument prioriterar uttryckligen ett icke-interventionistiskt tillvägagångssätt (lösning genom överenskommelse i stället för motåtgärder). Unionen kommer dock att kunna vidta motåtgärder när så är nödvändigt. Urvalskriterierna innehåller ett uttryckligt krav på att unionens svar, särskilt motåtgärder, måste stå i proportion till den skada de ska avhjälpa i det enskilda fallet, samt även vara förenligt med krav som följer av internationell rätt. I urvalskriterierna föreskrivs det vidare att de negativa bieffekterna och den administrativa bördan ska vara så små som möjligt. Följaktligen kommer inte bara instrumentet självt utan även de åtgärder som antas inom ramen för det att vara proportionella⁴.

- **Val av instrument**

På grundval av artikel 207.2 i EUF-fördraget föreslås det att kommissionen ska bemyndigas att vidta åtgärder på unionens vägnar för att ge ett svar till tredjeländer i enskilda fall av ekonomiskt tvång, bland annat genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, och att komplettera spektrumet av möjliga motåtgärder och anpassa tillämpliga ursprungsregler genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Unionen har för närvarande inte någon särskild rättslig ram för att skydda unionens och medlemsstaternas intressen i situationer med ekonomiskt tvång. Förslaget avhjälper således denna lucka.

För det första uppnås det specifika målet att avskräcka från ekonomiskt tvång bäst genom det föreslagna enda och övergripande lagstiftningsinstrumentet. För det andra säkerställer förslaget ett ändamålsenligt, effektivt och snabbt svar från unionen vid enskilda fall av ekonomiskt tvång i det fall ekonomiskt tvång verkligen äger rum, vilket är lika viktigt för att skapa en avskräckande effekt. För det tredje är det även det lämpligaste valet när det gäller att säkerställa enhetliga regler och förfaranden när det gäller unionens svar.

Rent generellt är dessutom ett särskilt lagstiftningsinstrument som fastställer regler och förfaranden för unionens åtgärder förenligt med unionens uppslutning bakom ett regelbaserat

⁴ Avsnitt 9 i konsekvensbedömningen innehåller en diskussion om det rekommenderade alternativets iakttagande av proportionalitetsprincipen.

tillvägagångssätt, även internationellt. Det är en signal till internationella partner att unionen inte är villig att acceptera ekonomiskt tvång. Det visar att unionen är bestämd och resilient och stödjer insatserna för att säkerställa ett öppet strategiskt oberoende.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

• Samråd med berörda parter

Kommissionen har genomfört ett omfattande samråd med berörda parter när det gäller frågan om ekonomiskt tvång, ett eventuellt lagstiftningsinstrument och dess möjliga verkningar⁵:

- Den 17 februari 2021 offentliggjorde den inledande konsekvensbedömningen för återkoppling från berörda aktörer fram till den 17 mars 2021⁶.
- Den 23 mars 2021 inledde den ett öppet offentligt samråd på EUSurvey på EU:s alla officiella språk, för en tid av 12 veckor, dvs. till den 15 juni 2021⁷.
- Den 16 april 2021 ägde ett online möte för berörda parter rum.
- Under perioden mars–juli 2021 hölls riktade samråd med specifika grupper, bland annat företag, den akademiska världen, medlemsstaterna och tredjeländers regeringar. Dessutom lämnade berörda parter synpunkter ad hoc.

Det framgick av det offentliga samrådet att det rådde allmän enighet om att ekonomiskt tvång i allt större utsträckning utgör ett problem för unionen och medlemsstaterna, vilket måste få en lösning. Det framkom vidare att det finns ett starkt stöd för införandet av ett lagstiftningsinstrument som åtgärdar frågan om ekonomiskt tvång. Berörda parter fäster framför allt stor vikt vid att ett sådant instrument har som mål att avskräcka, eftersom detta gör att instrumentet kan anses vara trovärdigt och effektivt. De prioriterar ansträngningar för att uppmana tredjeländer att upphöra med ekonomiskt tvång genom icke-interventionistiska åtgärder (såsom diplomati) och ser huvudsakligen användningen av motåtgärder som en sista utväg, vars negativa bieffekter måste bedömas innan man vidtar åtgärder. De stödjer även att de utlösande faktorerna för användning av instrumentet bör vara tillräckligt breda så att även informellt ekonomiskt tvång täcks in och att unionen, i syfte att säkerställa ett effektivt svar, bör ha tillgång till en rad olika alternativ att välja på i de enskilda fallen. Berörda aktörer påpekade dock att det är viktigt med internationellt samarbete mot ekonomiskt tvång. Detta förslag innehåller allt detta.

Berörda parter synpunkter rörande förekomsten och utvecklingen av problemet med ekonomiskt tvång har bidragit till motiveringen och utformningen av förslaget. Berörda parter lämnade bland annat ett antal exempel på ekonomiska tvångsåtgärder från många olika källor och rapporterade om de negativa konsekvenser och kostnader som dessa åtgärder orsakat.

Berörda parter pekade dock samtidigt på att det även kan finnas risker med ett lagstiftningsinstrument, till exempel upptrappning genom repressalier och negativa

⁵ Samrådsstrategin finns att tillgå via följande länk: [Mot ett EU-instrument mot ekonomiskt tvång - Handel - Europeiska kommissionen \(europa.eu\)](#). I en sammanfattning i bilaga 2 till konsekvensbedömningen diskuteras resultaten av all samrådsverksamhet.

⁶ Återkopplingen finns att tillgå via följande länk: [Handel – mekanism för att motverka tvångsåtgärder från länder utanför EU \(europa.eu\)](#).

⁷ En sammanfattande rapport finns att tillgå via följande länk: [Handel – mekanism för att motverka tvångsåtgärder från länder utanför EU \(europa.eu\)](#).

konsekvenser för internationellt samarbete, multilateralismen och respekten för den regelbaserade ordningen. Den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget omfattar dessa risker och de har beaktats vid utarbetandet av det föreslagna instrumentet.

Det råder delade meningar om huruvida det eventuellt bör inrättas en ordning för ekonomisk kompensation till aktörer som drabbats av ekonomiska tvångsåtgärder – ett alternativ som inte tagits med i det föreslagna instrumentet såsom förklaras i konsekvensbedömningen. Ungefär hälften av uppgiftslämnarna i alla grupperna var positiva till en sådan ordning (främst företag), under det att den andra halvan inte höll med eller var ointresserade. De företag som var positiva pekade även på potentiella problem såsom svårigheten med att bestämma kompensationen, budgetkonsekvenser och detta instruments lämplighet.

Några få näringslivsorganisationer och myndigheter tog även upp idén med att inrätta en ”resiliensbyrå” som bland annat skulle undersöka ärenden och förvalta det nya instrumentet. Det förklaras i konsekvensbedömningen varför detta alternativ inte är aktuellt i detta skede.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förutom konsekvensbedömningen som ligger till grund för förslaget (diskuteras nedan) genomförde kommissionen även den samrådsverksamhet som beskrivs i föregående avsnitt. Även intern expertis och bidrag från experter från den akademiska världen⁸ har bidragit till utformningen av förslaget.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget åtföljs av en konsekvensbedömning⁹. Nämnden för lagstiftningskontroll granskade konsekvensbedömningen och den 27 september 2021 avgav den ett positivt yttrande. Nämndens rekommendationer och en förklaring av hur dessa beaktats finns i bilaga 1 till konsekvensbedömningen.

Med tanke på initiativets mål, dvs. att skydda unionens och medlemsstaternas intressen från ekonomiskt tvång, övervägdes tre alternativ i konsekvensbedömningen. Det alternativ som valdes var att inrätta ett nytt rättsligt instrument som fyller en lucka som identifierats i den nuvarande rättsliga ramen. I konsekvensbedömningen analyseras ett antal parametrar för utformningen av instrumentet och alternativ för dessa, nämligen utlösande faktorer och gräns för vidtagande av åtgärder, möjliga åtgärder, urvalskriterier för motåtgärder, beslutsfattande, aktivering av instrumentet och berörda parter deltagande. Inom detta alternativ identifierades i konsekvensbedömningen en rekommenderad lösning med hänsyn till ändamålsenlighet, effektivitet och konsekvens. Alternativen ingen förändring och en ”resiliensbyrå” valdes bort eftersom de ansågs vara olämpliga av skäl som anges i konsekvensbedömningen.

Det rekommenderade alternativet utgör grunden för detta förslag. Det har formen av en Europaparlamentets och rådets ramförordning som gör det möjligt för unionen att agera, i överensstämmelse med internationell rätt, och innehåller följande huvudinslag:

- Ett svar från unionen i två steg. Det första steget innebär att man vidtar icke-interventionistiska åtgärder, såsom formellt fastställande av att en handling faller inom ramen för instrumentet och ansträngningar för att samarbeta med det tredjelandet, varvid målet i första hand är att trappa ned det ekonomiska tvånget och

⁸ Se bilagorna 1 och 2 till konsekvensbedömningen.

⁹ En konsekvensbedömning och en sammanfattning offentliggörs tillsammans med detta förslag.

uppmåna det tredjelandet att upphöra med sina åtgärder. Om detta steg inte fungerar finns det en lång rad möjliga motåtgärder att använda sig av i ett andra steg, som en sista utväg. Flera kriterier finns för att vägleda avgränsningen av möjligheterna, vilka avser proportionalitetsprincipen, unionens intresse, undvikande eller så långt som möjligt begränsning av negativa bieffekter och den administrativa bördan.

- Det finns många olika möjliga ekonomiska tvångsåtgärder från tredjeländer som kan utlösa ett svar från unionen, bland annat uttrycklig, förtäckt och tyst ekonomiskt tvång och varianter därav. Det kommer att finnas en kvalitativ gräns för vidtagande av åtgärder.
- Beslutsprocessen i instrumentet faller inom ramen för standarddramen för delegerade akter och genomförandeakter, vilken ger möjlighet till snabba insatser. Berörda parter bör ha möjlighet att lämna synpunkter på och uppgifter om användningen av instrumentet.

Nyttan av det rekommenderade alternativet är betydande. Den består först och främst i den avskräckande effekten både vad gäller tillämpningsområdet som brett fångar in ekonomiska tvångsåtgärder och vad gäller åtgärdernas omfattning, vilket möjliggör ett väl avvägt och ändamålsenligt svar. Om den avskräckande effekten fungerar kommer detta i bästa fall att leda till att instrumentet endast kommer att användas i begränsad utsträckning, om ens alls. Nyttan härrör även från processen i två steg, vilken prioriterar ett icke-interventionistiskt tillvägagångssätt (lösning genom överenskommelse i stället för motåtgärder) och öppenhet inför att samarbeta med det tredjelandet, samt från möjligheten att snabbt vidta motåtgärder när så är nödvändigt för att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen. Instrumentet medför i sig inga betydande kostnader. Olika potentiella kostnader kan uppstå till följd av användningen av instrumentet i enskilda fall, särskilt om unionen vidtar motåtgärder. Alla eventuella kostnader kommer att beaktas vid utformningen av åtgärden i fråga. Det rekommenderade alternativets konsekvenser för olika kategorier av berörda aktörer anges i bilaga 3 till konsekvensbedömningen.

I detta förslag utvecklas vissa element ytterligare. Förslaget redogör för beslutsprocessen mer i detalj jämfört med beskrivningen av det rekommenderade alternativet. Det specificerar tilldelningen av genomförandebefogenheter och delegerade befogenheter till kommissionen för de olika åtgärderna inom ramen för instrumentet och föreskriver detaljerade regler och förfaranden för beslutsfattandet. Det fastställer spektrumet av åtgärder närmare. Det lägger fokus på möjligheten till internationellt samarbete genom inrättandet av ett särskilt förfarande för detta ändamål.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med unionens politik på området mänskliga rättigheter och stadgan om de grundläggande rättigheterna. Instrumentet kommer i sig att inverka positivt på de grundläggande rättigheterna, i överensstämmelse med unionens positiva skyldighet att skydda sina medborgares rättigheter mot kränkningar från andra källor, i detta fall utländska regeringar, när det faktum att instrumentet finns, eller att det används, kan bidra till att avskräcka från ekonomiska tvångsåtgärder som kan inverka negativt på dessa rättigheter. När användningen av instrumentet leder till begränsningar som inverkar på det grundläggande rättigheterna eftersom de begränsar friheten att delta i internationell handel eller investeringar (som ingår i friheten till näringsfrihet), äganderätten, inbegripet immateriella rättigheter, eller andra grundläggande rättigheter, t.ex. likabehandling, är detta en legitim åtgärd från unionens sida i enlighet med stadgan om de grundläggande rättigheterna. Detta beror på att en sådan åtgärd anses ha vidtagits i överensstämmelse med kravet på att åtgärden ska ha vidtagits på

grundval av en lämplig rättslig grund, av de behöriga myndigheterna, för att uppnå ett legitimt mål och med iakttagande av proportionalitetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Antagandet av instrumentet kommer inte att få några direkta budgetkonsekvenser för Europeiska unionen annat än för unionens administrativa budget. Förvaltningen av instrumentet, särskilt insamlingen av information, genomförandet av undersökningar, förberedandet av fastställanden, ansträngningar för att uppnå en lösning genom överenskommelse, utformning av unionens svarsåtgärder och övervakning av allt eventuellt ekonomiskt tvång medför en betydande administrativ börda för kommissionen, framförallt, men inte uteslutande, för generaldirektoratet för handel. Hur stor denna börda blir beror på hur ofta unionen och medlemsstaterna utsätts för ekonomiskt tvång och i vilken omfattning det görs bruk av instrumentet. Även om förhoppningen är att förekomsten av ett instrument ska leda till färre fall av ekonomiska tvångsåtgärder så finns det inga garantier för detta. Uppskattningsvis kommer driften av instrumentet att kräva fem heltidsekvivalenter.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionens avdelningar kommer att övervaka hur instrumentet fungerar, bland annat genom samarbete med berörda aktörer för att övervaka deras erfarenheter och synpunkter vad gäller instrumentets verkningar. De kommer att samla in uppgifter om tredjeländers åtgärder samt om det svar från unionen som övervägts och antagits.

Förslaget föreskriver en översyn av instrumentets funktionssätt och tillämpning, jämte en skyldighet att rapportera till Europaparlamentet och rådet.

- **Intern samordning**

Generaldirektoratet för handel kommer att ansvara för instrumentets funktionssätt, under ledning av kommissionsledamoten med ansvar för handel, och samtidigt säkerställa en kollegial process inom kommissionen. Europeiska utrikestjänsten kommer att stödja den höga representanten i hans/hennes uppgift som vice ordförande för kommissionen med att samordna unionens yttre åtgärder inom kommissionen. Unionens delegationer, som är underställda den höga representanten, kommer att fullgöra sin uppgift som företrädare för unionen och vid behov bistå vid fastställande av sakförhållanden och externa dialoger.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 fastställs den föreslagna förordningens innehåll, dvs. ett effektivt skydd av unionens och dess medlemsstaters intressen mot vissa tredjelandsåtgärder, vilket är det allmänna målet för detta instrument. Det fastställs vidare att det är tillåtet med unionsåtgärder för detta ändamål och att skyddet ska uppnås genom avskräckande åtgärder eller genom att få det tredjelandet att upphöra med sina åtgärder eller motåtgärder. I artikel 1 erinras det dessutom om att i enlighet med EU-fördragen måste alla åtgärder som vidtas i enlighet med förordningen vara förenliga med internationell rätt.

I artikel 2 fastställs förordningens tillämpningsområde. I första stycket fastställs de situationer där förordningen är tillämplig, dvs. när två kumulativa villkor är uppfyllda som avser det tredjelandets agerande. I det andra stycket ges ytterligare vägledning till kommissionen för

fastställandet av förekomsten av ekonomiskt tvång i konkreta fall, i form av en rad överväganden rörande det tredjeländets åtgärd eller beteende.

I artiklarna 3, 4 och 5 fastställs en första uppsättning steg som kommissionen kan vidta inom ramen för förordningen, dvs. först en undersökning som leder till fastställandet av huruvida det föreligger ekonomiskt tvång och därefter ett eventuellt samarbete med det berörda tredjelandet. Denna uppsättning steg återspeglar det rekommenderade tillvägagångssättet som innebär att svarsåtgärder endast ska antas när så är nödvändigt och i syfte att avskräcka det tredjelandet från att fortsätta med sina ekonomiska tvångsåtgärder, så att man inte behöver tillgripa motåtgärder.

- Först ska kommissionen undersöka den berörda tredjelandsåtgärden mot bakgrund av de villkor som anges i artikel 2.1 (artikel 3) och den ska använda de kriterier som fastställs i artikel 2.2 som vägledning, vilket ska ske antingen på eget initiativ eller när den får kännedom om relevant information.
- För det andra ska kommissionen fastställa huruvida villkoren för ekonomiskt tvång är uppfyllda, vilket ska ske genom ett beslut av kommissionen (artikel 4). Kommissionen kan underrätta det berörda tredjelandet innan fastställandet i syfte att ge det tillfälle att reagera. Under alla omständigheter ska kommissionen underrätta det berörda tredjelandet om alla fastsällanden av att ekonomiskt tvång föreligger och begära att det ekonomiska tvånget upphör och, där så är lämpligt, att eventuell skada avhjälpas.
- Samtidigt ska kommissionen vara beredd att samarbeta, på unionens vägnar, med det berörda tredjelandet i syfte att få det ekonomiska tvånget att upphöra (artikel 5). Kommissionen ska även ta upp frågan i alla relevanta internationella forum i syfte att öka chanserna för att få det ekonomiska tvånget att upphöra.

I artikel 6 införs ett steg med internationellt samarbete om frågan med andra tredjeländer som drabbats av samma eller liknande ekonomiska tvångsåtgärder. Syftet är att få det ekonomiska tvånget att upphöra, men även att främja en multilateral lösning.

Artiklarna 7, 8, 9, 10 och 11 handlar om den andra, och sista, uppsättningen steg, dvs. att tillgripa användningen av unionens svarsåtgärder. Denna uppsättning steg kännetecknas av ett mer interventionistiskt tillvägagångssätt. Den är frivillig och ska endast tillämpas om det tredjelandet inte upphör med de ekonomiska tvångsåtgärderna efter den första uppsättningen steg. Syftet är visserligen att motverka det ekonomiska tvånget, men det bakomliggande målet är att unionens svarsåtgärder ska förmå det tredjelandet att upphöra med sina ekonomiska tvångsåtgärder, i överensstämmelse med internationell rätt.

- I artikel 7 fastställs villkoren för att unionens svarsåtgärder ska kunna tillgripas, vilka måste vara uppfyllda för att unionen ska kunna agera, och anges de steg som kommissionen ska ta vid antagandet av en genomförandeakt för att införa sådana åtgärder och för att hantera därmed sammanhängande händelser, bland annat utfärdandet av tillkännagivanden rörande sammanhängande händelser. Det ges möjlighet till att anta genomförandeakter med omedelbar verkan för att när så är motiverat ta hänsyn till tvingande skäl till skyndsamhet. Artikel 7 handlar om de svarsåtgärder som finns tillgängliga för unionen.

- I artikel 8 föreskrivs att kommissionen kan utse fysiska eller juridiska personer, vilket är förenat med villkor och förfarandegarantier, och tillämpa åtgärder på dessa personer.
- I artikel 9 fastställs kriterier för urval och utformning av unionens svarsåtgärder och anges att sådana åtgärder ska väljas ut och utformas på grundval av tillgänglig information, med hänsyn tagen till fastställandet av förekomsten av ekonomiska tvångsåtgärder och unionens intresse. I artikel 9.3 föreskrivs att vissa sådana åtgärder kan tillämpas inom unionen. Detta kommer att vara möjligt särskilt när det gäller de unionens svarsåtgärder som är tillgängliga enligt punkterna d till l i bilaga I.
- Artikel 10 innehåller förfarandena, kriterierna och villkoren för ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av unionens svarsåtgärder. Kommissionen använder sig av genomförandeakter och, i brådskande fall, genomförandeakter med omedelbar verkan. I artikel 10.1 understryks det att kommissionen fortlöpande ska bedöma frågan efter införandet av unionens svarsåtgärder.
- Artikel 11 innehåller förfarandet för insamling av information i samband med antagande, ändring, tillfälligt upphävande och upphävande av unionens svarsåtgärder. Förfarandet är frivilligt före ett tillfälligt upphävande eller upphävande, eftersom dessa handlingar innebär att unionens svarsåtgärder upphävs. I brådskande fall ska kommissionen inhämta information och synpunkter från de berörda parterna ifråga på ett riktat sätt, i den utsträckning som är möjlig och nödvändig.

Artiklarna 12, 13, 14 och 15 är stödjande övergripande bestämmelser. I artikel 12 föreskrivs reglerna för behandling av konfidentiell information. Artikel 13 avser tillämpliga ursprungs- och nationalitetsregler för varor, tjänster, investeringar och innehavare av immateriella rättigheter, vilka är relevanta för fastställandet av unionens svarsåtgärder. I artiklarna 14 och 15 föreskrivs de villkor och förfaranden som är tillämpliga vid utövandet av de delegerade befogenheter och, genomförandebefogenheter som tilldelats kommissionen, utöver andra bestämmelser.

I artikel 16 fastställs en skyldighet för kommissionen att kort utvärdera alla unionens svarsåtgärder som antagits strax efter det att de avslutats. Det fastställs även ett översyns- och rapporteringskrav för kommissionen med avseende på det föreslagna instrumentets funktionssätt samt en lämplig tidsram.

I artikel 17 fastställs den dag då denna förordning träder i kraft och att förordningen ska vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

I bilaga I förtecknas alla de unions svarsåtgärder som är möjliga. Kommissionen kan ändra denna förteckning genom att lägga till andra tillgängliga åtgärder, vilket ska ske genom en delegerad akt och är förenat med villkor.

I bilaga II fastställs ursprungs- och nationalitetsreglerna för varor, tjänster, investeringar och innehavare av immateriella rättigheter. Kommissionen kan ändra dessa regler, vilket ska ske genom en delegerad akt och är förenat med villkor.

Detta förslag åtföljs av ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet som fastställer de åtgärder som kommissionen kan vidta, inom ramen för sina befogenheter, när det krävs svarsåtgärder från unionen.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen i sina förbindelser med den övriga världen bekräfta och främja sina värderingar och intressen samt bidra till skydd av sina medborgare, och till bland annat solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken samt strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga.
- (2) Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionen ska unionens åtgärder i internationella sammanhang ska utgå från de principer såsom rättsstaten, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten. I samma artikel anges vidare att unionen ska främja multilaterala lösningar på gemensamma problem.
- (3) Enligt artikel 1 i Förenta nationernas stadga har Förenta nationerna bland annat till syfte att utveckla vänskapliga förbindelser mellan nationer på grundval av respekt för principen om lika rättigheter.
- (4) I artikel 21.2 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen ska utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt verka för att säkerställa en hög grad av samarbete inom alla områden för internationella förbindelser, bland annat för att skydda sina värden, sina grundläggande intressen, sitt oberoende och sin integritet, konsolidera och stödja rättsstaten och folkrätten.
- (5) Den moderna integrerade världsekonomin medför att det finns ökad risk för och fler möjligheter till ekonomiskt tvång, eftersom det ger länder bättre metoder, inbegripet hybridmetoder, för att utöva sådant tvång. Det är önskvärt att unionen bidrar till inrättandet, utvecklingen och klargörande av internationella ramar för att förhindra och avskaffa situationer med ekonomiskt tvång.
- (6) Även om unionen alltid agerar inom ramen för den internationella rätten är det viktigt att unionen har ett lämpligt instrument för att avskräcka från och motverka ekonomiskt tvång från tredjeländers sida i syfte att skydda sina egna och medlemsstaternas rättigheter och intressen. Det gäller särskilt när tredjeländer vidtar åtgärder som påverkar handeln eller investeringar och som inkräktar på unionens eller en medlemsstats legitima suveräna val genom att de försöker förhindra eller åstadkomma

att en viss handling från unionens eller en medlemsstats sida upphör, ändras eller vidtas. Åtgärder som påverkar handeln eller investeringar kan omfatta inte bara åtgärder som vidtas på, och har verkan inom, det tredjelandets territorium utan även åtgärder som vidtas av det tredjelandet, inbegripet genom enheter som kontrolleras eller styrs av det tredjelandet och finns i unionen, som orsakar skada för ekonomisk verksamhet i unionen.

- (7) Denna förordning har till syfte att säkerställa ett ändamålsenligt, effektivt och snabbt svar från unionen vid ekonomiskt tvång, inbegripet avskräckande från ekonomiskt tvång mot unionen eller en medlemsstat och, som en sista utväg, motåtgärder.
- (8) Målen för denna förordning, särskilt motverkande av ekonomiskt tvång från tredjeländer mot unionen eller en medlemsstat, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand. Detta beror på att medlemsstaterna som egna aktörer inom internationell rätt eventuellt inte har rätt enligt internationell rätt att ge ett svar på ekonomiskt tvång som riktas mot unionen. Dessutom är medlemsstaterna, på grund av den exklusiva befogenhet som tilldelats unionen genom artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förhindrade från att vidta åtgärder inom ramen för den gemensamma handelspolitiken för att ge ett svar på ekonomiskt tvång. Följaktligen kan målen bäst uppnås på unionsnivå.
- (9) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt att det, i syfte att inrätta en effektiv och övergripande ram för unionsåtgärder mot ekonomiskt tvång, fastställs regler om undersökning, fastställande och motverkande av tredjeländers ekonomiska tvångsåtgärder. Framförallt bör unionens svarsåtgärder föregås av en undersökning av fakta, ett fastställande av huruvida ekonomiskt tvång föreligger och, när så är möjligt, ansträngningar för att komma fram till en lösning i samarbete med det berörda tredjelandet. Alla åtgärder som vidtas av unionen bör stå i proportion till den skada som vållats av det tredjelandets ekonomiska tvångsåtgärder. Kriterierna för att fastställa unionens svarsåtgärder bör särskilt ta hänsyn till behovet av att undvika eller minimera negativa bieffekter, den administrativa bördan och kostnaderna för unionens ekonomiska aktörer, samt till unionens intresse. Denna förordning går således inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträfvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.
- (10) Alla åtgärder som vidtas av unionen på grundval av denna förordning bör vara förenliga med unionens skyldigheter enligt internationell rätt. Enligt internationell rätt är det, under förutsättning att vissa villkor såsom iakttagande av proportionalitetsprincipen och förhandsanmälan, möjligt att vidta motåtgärder, dvs. åtgärder som normalt sett strider mot de internationella skyldigheter som den drabbade parten har gentemot den part som gjort sig skyldig till ett brott mot internationell rätt och som har till syfte att få detta brott att upphöra eller se till att det avhjälp¹. Följaktligen bör svarsåtgärder som antas i enlighet med denna förordning ha formen av antingen åtgärder som är förenliga med unionens internationella skyldigheter eller åtgärder som utgör tillåtna motåtgärder. Enligt internationell rätt, och i enlighet med proportionalitetsprincipen, bör dessa inte gå utöver en nivå som står i proportion till den skada som unionen eller en medlemsstat lidit till följd av det tredjelandets ekonomiska tvångsåtgärder, varvid hänsyn ska tas till hur allvarlig det tredjelandets

¹ Se artikel 22 och artiklarna 49–53 i bestämmelserna om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar, vilka antogs av Förenta nationernas folkrättskommission vid dess femtiotredje möte 2001 och beaktas av Förenta nationernas generalförsamling i resolution 56/83.

åtgärd är samt till unionens ifrågavarande rättigheter och intressen. I detta sammanhang anses skada för unionen eller en medlemsstat enligt internationell rätt omfatta skada för unionens ekonomiska aktörer.

- (11) Tvång är förbjudet enligt internationell rätt när ett land vidtar åtgärder såsom handels- eller investeringsbegränsningar i syfte att förmå ett annat land att vidta eller avstå från att vidta en åtgärd när det landet inte har någon internationell skyldighet till detta och åtgärden faller inom ramen för dess suveränitet och tvånget når en viss kvalitativ eller kvantitativ gräns, beroende både på de mål som eftersträvas och de metoder som används. Kommissionen bör undersöka det tredjelandets åtgärd på grundval av kvalitativa och kvantitativa kriterier som gör det möjligt att fastställa huruvida det tredjelandet inkräktar på unionens eller en medlemsstats legitima suveräna val och huruvida dess åtgärd utgör ekonomiskt tvång som kräver ett svar från unionens sida.
- (12) Enligt internationell sedvanerätt anses tredjeländers handlingar omfatta alla former av åtgärder som enligt internationell sedvanerätt kan hänföras till en stat. Enligt internationell rätt anses en handling av en stat vara i synnerhet allt agerande av ett statligt organ, av en person eller enhet som inte är ett statligt organ men som enligt den berörda statens lagstiftning har befogenhet att utöva offentlig makt, ett organ som en annan stat ställt till den berörda statens förfogande, en person eller grupp av personer som vid genomförandet av agerandet agerar efter den berörda statens instruktioner eller under dess ledning eller kontroll eller en person eller grupp av personer som utövar offentlig makt om det inte finns myndigheter eller dessa är oförmögna att agera och omständigheterna gör att offentlig makt måste utövas, samt agerande som den berörda staten erkänner och accepterar som sitt eget².
- (13) Kommissionen bör undersöka huruvida det tredjelandets åtgärder utgör tvångsåtgärder, antingen på eget initiativ eller till följd av information från alla typer av källor, inbegripet juridiska och fysiska personer eller en medlemsstat. Efter undersökningen bör kommissionen i ett beslut fastställa huruvida det tredjelandets åtgärd utgör tvång. Kommissionen bör underrätta det berörda tredjelandet om alla fastsällanden av att ekonomiskt tvång föreligger och samtidigt begära att det ekonomiska tvånget upphör och, där så är lämpligt, att eventuell skada avhjälpas.
- (14) Unionen bör stödja och samarbeta med tredjeländer som drabbats av samma eller liknande ekonomiska tvångsåtgärder samt andra berörda tredjeländer. Unionen bör delta i internationell samordning inom bilaterala, plurilaterala och multilaterala forum som är inriktad på att förhindra eller undanröja det ekonomiska tvånget.
- (15) Unionen bör endast vidta motåtgärder när andra metoder såsom förhandlingar, medling eller avgörande inte leder till ett snabbt och effektivt upphörande av det ekonomiska tvånget och till avhjälpande av den skada som vållats unionen eller dess medlemsstater, samt när det är nödvändigt med åtgärder för att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen och rättigheter och vidtagandet ligger i unionens intresse. Det är lämpligt att det i denna förordning fastställs tillämpliga regler och förfaranden för införandet och tillämpningen av unionens svarsåtgärder och ges möjlighet till snabba åtgärder när så är nödvändigt i syfte att garantera att unionens alla eventuella svarsåtgärder är effektiva.

² Se artikel 2 a och artiklarna 4–11 i bestämmelserna om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar (se fotnot 1).

- (16) Unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet med denna förordning bör väljas ut och utformas på grundval av objektiva kriterier, bland annat hur effektiva åtgärderna är när det gäller att förmå det tredjelandet att upphöra med sitt tvång, vilka möjligheter åtgärderna har att hjälpa ekonomiska aktörer i unionen som drabbas av tredjelandets ekonomiska tvångsåtgärder, målet att undvika eller minimera negativa ekonomiska och andra effekter för unionen och undvikandet av oproportionell administrativ komplexitet och oproportionella kostnader. Det är även viktigt att man vid urvalet och utformningen av unionens svarsåtgärder tar hänsyn till unionens intresse. Unionens svarsåtgärder bör väljas ut från en bred uppsättning alternativ så att de lämpligaste åtgärderna kan väljas i varje enskilt fall.
- (17) Det är lämpligt att fastställa de ursprungs- och nationalitetsregler för varor, tjänster, tjänsteleverantörer, investeringar och innehavare av immateriella rättigheter som ska gälla med avseende på fastställandet av unionens svarsåtgärder. Ursprungs- och nationalitetsreglerna bör fastställas mot bakgrund av de gällande regler för icke-förmånsberättigad handel och investeringar som är tillämpliga enligt unionslagstiftningen och unionens internationella avtal.
- (18) Vad gäller insatserna för att uppfylla målet att få en ekonomisk tvångsåtgärd att upphöra bör unionens svarsåtgärder, i form av begränsningar för utländska direktinvesteringar eller tjänstehandeln, endast vara tillämpliga för tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen av en eller flera juridiska personer som är etablerade i unionen och som ägs eller kontrolleras av personer från det berörda tredjelandet, när så är nödvändigt för att säkerställa att unionens svarsåtgärder är effektiva och, i synnerhet, för att förhindra att de kringgås. Beslutet att införa eventuella begränsningar kommer att vederbörligen motiveras i genomförandeakter som antas i enlighet med denna förordning mot bakgrund av de kriterier som fastställs i denna förordning.
- (19) Efter antagandet av unionens svarsåtgärder bör kommissionen fortlöpande bedöma situationen vad gäller det tredjelandets ekonomiska tvångsåtgärder, hur effektiva unionens svarsåtgärder är och vilken verkan de har i syfte att anpassa, tillfälligt upphäva eller avsluta svarsåtgärderna i enlighet därmed. Det är därför nödvändigt att fastställa regler och förfaranden för ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av unionens svarsåtgärder och de situationer där de är lämpliga.
- (20) Det är viktigt att ge berörda parter möjlighet att delta i samband med antagande och ändringar av unionens svarsåtgärder och, i tillämpliga fall, i samband med tillfälligt upphävande och avslutande, med tanke på de potentiella verkningarna för berörda parter.
- (21) Det är viktigt att säkerställa en effektiv kommunikation och ett effektivt utbyte av synpunkter och information mellan kommissionen, å ena sidan, och Europaparlamentet och rådet, å andra sidan, särskilt om ansträngningarna för att samarbeta med det berörda tredjelandet i syfte att undersöka olika alternativ för att få det ekonomiska tvånget att upphöra samt om frågor som kan leda till att unionen antar svarsåtgärder inom ramen för denna förordning.
- (22) I syfte att göra det möjligt att uppdatera spektrumet av unionens svarsåtgärder inom ramen för denna förordning och att anpassa ursprungsregler och andra tekniska regler bör det i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt till kommissionen delegeras befogenhet att ändra företeckningen över unionens uppsättning med svar i bilaga I och de tekniska regler som krävs för tillämpningen av denna förordning, bland annat de ursprungsregler som fastställs i bilaga II. Det är

särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning³. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (23) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011⁴.
- (24) Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av unionens svarsåtgärder och ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av dessa, eftersom sådana akter fastställer unionens svar på ekonomiskt tvång som faller inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde.
- (25) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga tidsbegränsade genomförandeakter om detta, i vederbörligen motiverade fall med avseende på antagande, ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av unionens svarsåtgärder, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (26) Kommissionen bör utvärdera de åtgärder som antagits inom ramen för denna förordning med för avseende på deras ändamålsenlighet och funktionssätt och för att kunna dra eventuella slutsatser inför framtida åtgärder. Kommissionen bör även se över denna förordning efter det att den fått tillräcklig erfarenhet av denna förordnings existens eller tillämpning. Denna översyn bör omfatta förordningens tillämpningsområde, ändamålsenlighet och effektivitet. Kommissionen bör rapportera om sin bedömning till Europaparlamentet och rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

1. Denna förordning fastställer regler och förfaranden i syfte att säkerställa ett ändamålsenligt skydd av unionens och dess medlemsstaters intressen i de fall ett tredjeland, genom åtgärder som påverkar handeln eller investeringar, försöker att tvinga unionen eller en medlemsstat att vidta eller avstå från att vidta en viss handling. Denna förordning utgör en ram för unionens svar i dessa situationer i syfte att avskräcka det tredjelandet, eller att få det att avstå, från denna typ av åtgärder, samtidigt som unionen som en sista utväg ges möjlighet att motverka åtgärderna.
2. Varje åtgärd som vidtas i enlighet med denna förordning ska vara förenlig med unionens skyldigheter enligt internationell rätt och genomförs inom ramen för de principer och mål som gäller för unionens yttre åtgärder.

³ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig när ett tredjeland
 - inkräktar på unionens eller en medlemsstats legitima suveräna val genom att det försöker förhindra eller åstadkomma att en viss handling från unionens eller en medlemsstats sida upphör, ändras eller vidtas,
 - genom att vidta, eller hota att vidta, åtgärder som påverkar handeln eller investeringar.

Vid tillämpningen av denna förordning ska sådana tredjelandsåtgärder benämnas ekonomiska tvångsåtgärder.

2. Vid fastställandet av huruvida de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda ska följande beaktas:
 - (a) Hur intensiv, allvarlig, frekvent, varaktig, bred och omfattande tredjelandsåtgärden är och det tryck den ger upphov till.
 - (b) Huruvida det tredjelandet uppvisar ett mönster av inkräktande som syftar till att försöka förmå unionen eller medlemsstaterna eller andra länder att agera på ett visst sätt.
 - (c) I vilken utsträckning tredjelandsåtgärden inkräktar på någon del av unionens eller en medlemsstats suveränitet.
 - (d) Huruvida det tredjelandet har ett legitimt skäl till att agera som är internationellt erkänt.
 - (e) Huruvida, och på vilket sätt, det tredjelandet innan det införde sina åtgärder gjort allvarliga och ärliga försök att lösa frågan genom internationell samordning eller avgörande, antingen bilateralt eller inom ramen för ett internationellt forum.

Artikel 3

Undersökning av tredjelandsåtgärder

1. Kommissionen kan undersöka alla tredjelandsåtgärder i syfte att fastställa huruvida den uppfyller de villkor som anges i artikel 2.1. Kommissionen ska agera snabbt.
2. Kommissionen kan genomföra den undersökning som avses i punkt 1 på eget initiativ eller till följd av information från alla typer av källor. Kommissionen ska säkerställa skyddet av konfidentiell information i enlighet med artikel 12, vilken kan omfatta informationslämnarens identitet.
3. Kommissionen kan inhämta information om verkningarna av de berörda tredjelandsåtgärderna.

Kommissionen kan offentliggöra ett tillkännagivande, i *Europeiska unionens officiella tidning* eller genom andra lämpliga offentliga kommunikationsmedel, med en uppmaning att lämna information inom en angiven tidsfrist. I sådana fall ska kommissionen underrätta det berörda tredjelandet om inledandet av undersökningen.

Artikel 4

Fastställande vad gäller tredjelandsåtgärden

Efter det att en undersökning har genomförts i enlighet med artikel 3 ska kommissionen anta ett beslut som fastställer huruvida den berörda tredjelandsåtgärden uppfyller de villkor som anges i artikel 2.1. Kommissionen ska agera snabbt.

Innan kommissionen antar detta beslut kan den uppmana det berörda tredjelandet att lämna synpunkter.

Om kommissionen beslutar att den berörda tredjelandsåtgärden uppfyller de villkor som anges i artikel 2.1 ska den underrätta det berörda tredjelandet om sitt beslut och begära att det upphör med sitt ekonomiska tvång och, när så är lämpligt, avhjälper den skada som unionen eller dess medlemsstater lidit.

Artikel 5

Samarbete med det berörda tredjelandet

Kommissionen ska vara öppen för att på unionens vägnar samarbeta, med det berörda tredjelandet i syfte att undersöka olika alternativ för att få det ekonomiska tvånget att upphöra. Detta samarbete kan inbegripa

- direkta förhandlingar,
- medling, förlikning eller förmedling för att bistå unionen och det berörda tredjelandet i dessa ansträngningar,
- hänskjutande av frågan till internationellt avgörande.

Kommissionen ska försöka få det ekonomiska tvånget att upphöra även genom att ta upp frågan i alla relevanta internationella forum.

Kommissionen ska hålla Europaparlamentet och rådet informerade om utvecklingen.

Kommissionen ska vara öppen för att samarbeta med det berörda tredjelandet efter antagandet av unionens svarsåtgärder i enlighet med artikel 7. Kommissionen kan, vid behov, fortsätta med dessa ansträngningar samtidigt som unionens eventuella svarsåtgärder är tillfälligt upphävda i enlighet med artikel 10.2.

Artikel 6

Internationellt samarbete

Kommissionen ska inleda samråd eller ett samarbete, på unionens vägnar, med varje annat land som drabbats av samma eller liknande ekonomiska tvångsåtgärder och med alla andra berörda tredje länder i syfte att få tvånget att upphöra. När så är lämpligt kan detta omfatta samordning inom relevanta internationella forum och samordning för att svara på tvånget.

Artikel 7

Unionens svarsåtgärder

1. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer att den ska vidta en unionens svarsåtgärd i de fall då
 - (a) åtgärder i enlighet med artiklarna 4 och 5 inte har lett till att det ekonomiska tvånget upphört och till att den skada som vållats unionen eller en medlemsstat inte avhjälpas inom en rimlig tidsperiod,
 - (b) det krävs åtgärder för att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen och rättigheter i det specifika fallet, och

(c) åtgärder ligger i unionens intresse.

I genomförandeakten ska kommissionen även fastställa vilken av de åtgärder som anges i bilaga I som ska vara ett lämpligt svar från unionen. Dessa åtgärder kan även vara tillämpliga på fysiska och juridiska personer som utsetts i enlighet med artikel 8. Kommissionen kan även anta åtgärder som den kan vidta i enlighet med andra rättsliga instrument.

Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

2. Unionens svarsåtgärder ska tillämpas från och med en angiven dag efter antagandet av den genomförandeakt som avses i punkt 1. Kommissionen ska fastställa denna tillämpningsdag, med hänsyn tagen till omständigheterna, på ett sådant sätt att det berörda tredjelandet kan underrättas i enlighet med punkt 3 och ges möjlighet att upphöra med sitt ekonomiska tvång.
3. Kommissionen ska, efter antagandet av genomförandeakten, underrätta det berörda tredjelandet om de unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 1. I underrättelsen ska kommissionen, på unionens vägnar, uppmana det berörda tredjelandet att omedelbart upphöra med det ekonomiska tvånget, erbjuda förhandlingar om en lösning och underrätta det berörda tredjelandet om att unionens svarsåtgärder kommer att börja tillämpas om det ekonomiska tvånget inte upphör.
4. Den genomförandeakt som avses i punkt 1 ska ange att tillämpningen av unionens svarsåtgärder kommer att skjutas upp under en i genomförandeakten angiven tidsperiod i det fall kommissionen har trovärdig information om att det tredjelandet har upphört med det ekonomiska tvånget innan de antagna unionens svarsåtgärder börjat tillämpas. I sådant fall ska kommissionen offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* i vilket det anges att detta slags information finns samt den dag från och med vilken uppskjutandet ska gälla. Om det tredjelandet upphör med det ekonomiska tvånget innan unionens svarsåtgärder har börjat tillämpas ska kommissionen avsluta unionens svarsåtgärder i enlighet med artikel 10.
5. Utan hinder av punkterna 2, 3 och 4 kan unionens svarsåtgärder tillämpas utan att kommissionen, på unionens vägnar, först uppmanat, ännu en gång, det berörda tredjelandet att upphöra med det ekonomiska tvånget eller utan att kommissionen först underrättat det om att unionens svarsåtgärder kommer att tillämpas om detta är nödvändigt för att skydda unionens och dess medlemsstaters rättigheter och intressen, särskilt unionens svarsåtgärders ändamålsenlighet.
6. När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen, i syfte att undvika att de ekonomiska tvångsåtgärderna vållar unionen eller dess medlemsstater irreparabel skada, anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om införande av unionens svarsåtgärder, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 15.3. De krav som anges i punkterna 2–5 är tillämpliga. Dessa akter ska förbli i kraft under en period på högst tre månader.
7. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 för att ändra förteckningen i bilaga I i syfte att föreskriva ytterligare typer av åtgärder som utgör ett svar på en tredjelandsåtgärd. Kommissionen kan anta sådana delegerade akter i det fall den berörda typen av svarsåtgärder
 - (a) är lika eller mer ändamålsenlig än de redan befintliga åtgärderna när det gäller att förmå det tredjelandet att upphöra med de ekonomiska tvångsåtgärderna,

- (b) ger samma eller bättre hjälp till de ekonomiska aktörer i unionen som drabbas av de ekonomiska tvångsåtgärderna,
- (c) gör att man undviker eller minimerar de negativa effekterna för de drabbade aktörerna, eller
- (d) gör att man undviker eller minimerar den administrativa komplexiteten och de administrativa kostnaderna.

Artikel 8

Unionens svarsåtgärder vad gäller fysiska och juridiska personer

1. Kommissionen kan, antingen i den genomförandeakt som avses i artikel 7.1 eller i en separat genomförandeakt, föreskriva
 - (a) att juridiska och fysiska personer som utsetts i enlighet med punkt 2 a ska omfattas av unionens svarsåtgärder, eller
 - (b) utan att det påverkar det tredjelandets skyldigheter enligt internationell rätt, att fysiska och juridiska personer i unionen som drabbas av det tredjelandets ekonomiska tvångsåtgärder ska ha rätt till ersättning från de personer som utsetts i enlighet med punkt 2 b för den skada de vållats av de ekonomiska tvångsåtgärderna i en omfattning som motsvarar de utsedda personernas bidrag till de ekonomiska tvångsåtgärderna.

Dessa åtgärder ska tillämpas från och med tillämpningsdagen för de unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet med artikel 7, eller från och med ett senare datum angivet i genomförandeakten enligt denna punkt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

2. Kommissionen kan utse en fysisk eller juridisk person om den finner att
 - (a) personen i fråga har anknytning eller koppling till det berörda tredjelandets regering, eller
 - (b) personen i fråga har anknytning eller koppling till det berörda tredjelandets regering och dessutom har orsakat, deltagit i eller har anknytning till det ekonomiska tvånget.
3. Vid utseendet ska kommissionen undersöka alla relevanta kriterier och all relevant tillgänglig information, bland annat huruvida det är känt att de berörda personerna faktiskt handlar för det tredjelandets regerings räkning, eller att det tredjelandets regering är verklig huvudman för eller faktiskt kontrollerar dem.
4. Om kommissionen har skäl att anta att personer bör utses i enlighet med punkt 2 a eller b ska den offentliggöra en provisorisk förteckning över personer samt, vid behov, över de möjliga åtgärder enligt bilaga I de skulle komma att omfattas av. Innan den fattar beslut om ett utseende ska den ge alla provisoriskt utsedda personer och andra berörda parter tillfälle att lämna synpunkter på det föreslagna utseendet, särskilt vad gäller frågan om huruvida de omfattas av villkoren i punkt 2 a eller i punkt 2 b. Kommissionen kan även inhämta ytterligare information som den anser vara relevant för det eventuella utseendet.

Artikel 9

Kriterier för att välja ut och utforma unionens svarsåtgärder

1. Unionens svarsåtgärder ska inte gå utöver en nivå som står i proportion till den skada som unionen eller en medlemsstat lidit till följd av det tredjelandets ekonomiska tvångsåtgärder, varvid hänsyn ska tas till hur allvarlig det tredjelandets åtgärd är samt till rättigheterna i fråga.
2. Kommissionen ska välja ut och utforma en lämplig svarsåtgärd, varvid hänsyn ska tas till det fastställande som gjorts i enlighet med artikel 4, de kriterier som fastställs i artikel 2.2 och unionens intresse, på grundval av tillgänglig information, inbegripet sådan information som inhämtats i enlighet med artikel 11, och följande kriterier:
 - (a) Åtgärdernas ändamålsenlighet när det gäller att förmå det tredjelandet att upphöra med sitt ekonomiska tvång.
 - (b) Åtgärdernas möjligheter att hjälpa ekonomiska aktörer i unionen som drabbas av de ekonomiska tvångsåtgärderna.
 - (c) Undvikande eller minimering av negativa effekter för de aktörer som drabbas av unionens svarsåtgärder, inbegripet förekomsten av alternativ för de drabbade aktörerna, till exempel alternativa försörjningskällor för varor och tjänster.
 - (d) Undvikande eller minimering av negativa effekter för unionens andra politikområden och mål.
 - (e) Undvikande av oproportionerlig administrativ komplexitet och oproportionerliga kostnader vid tillämpningen av unionens svarsåtgärder.
 - (f) Förekomsten av eventuella svarsåtgärder, och dessa åtgärders art, som företagits av andra länder som drabbas av samma eller liknande ekonomiska tvångsåtgärder, inbegripet när så är relevant samordning i enlighet med artikel 6.
 - (g) Andra relevanta kriterier som fastställs i den internationella rätten.
3. Kommissionen kan besluta att tillämpa unionens svarsåtgärder enligt artiklarna 7 och 8, som utgörs av begränsningar för utländska direktinvesteringar eller tjänstehandeln, även på tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen av en eller flera juridiska personer som är etablerade i unionen och som ägs eller kontrolleras av personer från det berörda tredjelandet, när så är nödvändigt för att uppnå målen för denna förordning. Kommissionen kan besluta om sådan tillämpning i de fall unionens svarsåtgärder som inte omfattar dessa slags situationer inte är tillräckliga för att uppnå målen för denna förordning, särskilt i de fall då dessa åtgärder skulle kunna kringgå. Vid sin bedömning av huruvida den ska anta ett sådant beslut ska kommissionen, förutom de kriterier som anges i punkterna 1 och 2, överväga bland annat följande:
 - (a) Handelsmönstret för tjänster och investeringar i de sektorer som unionens svarsåtgärder riktar sig mot och risken för kringgående av unionens svarsåtgärder som inte omfattar de tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen.
 - (b) Det faktiska bidraget från dessa begränsningar inom unionen till uppnåendet av målet att få den ekonomiska tvångsåtgärden att upphöra.

- (c) Förekomsten av alternativa åtgärder som kan uppnå målet att få den ekonomiska tvångsåtgärden att upphöra och som är rimligen tillgängliga och mindre begränsande för tjänstehandeln eller investeringarna inom unionen.

Alla beslut om att tillämpa begränsningar för de tjänster som tillhandahålls eller direktinvesteringar som görs inom unionen av en eller flera juridiska personer som är etablerade i unionen ska vederbörligen motiveras i den genomförandeakt som avses i artikel 7.1 mot bakgrund av ovanstående kriterier.

Artikel 10

Ändring, tillfälligt upphävande och avslutande av unionens svarsåtgärder

1. Kommissionen ska övervaka det ekonomiska tvång som utövas av ett tredjeland och som utlöst unionens svarsåtgärder, ändamålsenligheten hos de unionens svarsåtgärder som antagits och deras inverkan på unionens intressen och den ska hålla Europaparlamentet och rådet underrättade om detta.
2. I det fall det berörda tredjelandet tillfälligt upphäver sitt ekonomiska tvång, eller när så är nödvändigt i unionens intresse, kan kommissionen tillfälligt upphäva tillämpningen av den unionens svarsåtgärd som utgör ett svar på detta tvång så länge det tredjelandets tillfälliga upphävande varar, eller så länge som det är nödvändigt mot bakgrund av unionens intresse. Kommissionen ska tillfälligt upphäva unionens svarsåtgärder om det berörda tredjelandet har erbjudit, och unionen har ingått, en överenskommelse om att hänskjuta frågan till ett internationellt förfarande med ett bindande avgörande från en tredje part och det tredjelandet också tillfälligt upphäver sina ekonomiska tvångsåtgärder. Kommissionen ska, genom en genomförandeakt, besluta att tillfälligt upphäva unionens svarsåtgärd. En sådan genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.
3. I det fall det är nödvändigt att ändra unionens svarsåtgärder med hänsyn till de kriterier som fastställs i artiklarna 2 och 9.2, eller ytterligare utveckling, bland annat det tredjelandets reaktion, kan kommissionen, i förekommande fall, ändra de unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet med artikel 7 genom en genomförandeakt, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.
4. Kommissionen ska avsluta unionens svarsåtgärder om någon av följande omständigheter föreligger:
 - (a) Det ekonomiska tvånget har upphört.
 - (b) Det på annat sätt kommits fram till en ömsesidigt överenskommen lösning.
 - (c) Det krävs att unionens svarsåtgärd dras tillbaka till följd av ett bindande avgörande från en tredje part i ett internationellt förfarande för att avgöra en tvist mellan det berörda tredjelandet och unionen eller en medlemsstat.
 - (d) Det är lämpligt med hänsyn till unionens intresse.

Avslutandet av unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet med artikel 7 ska ske genom en genomförandeakt, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

5. När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter om ändring eller avslutande av sådana unionens svarsåtgärder som antagits i enlighet

med artikel 7. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 15.3 och de ska gälla under en period av högst två månader.

Artikel 11

Insamling av information i samband med unionens svarsåtgärder

1. Kommissionen ska, innan den antar en unionens svarsåtgärd, eller ändrar en sådan åtgärd, och kan, innan den tillfälligt upphäver eller avslutar en unionens svarsåtgärd, inhämta information och synpunkter vad gäller de ekonomiska konsekvenserna för unionens aktörer och unionens intresse genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* eller genom andra lämpliga offentliga kommunikationsmedel. Tillkännagivandet ska ange inom vilken tidsfrist bidragen ska lämnas.
2. Kommissionen kan inleda insamlingen av information vid vilken tidpunkt som helst som den anser vara lämplig.
3. Vid den insamling av information som avses i punkt 1 ska kommissionen informera och samråda med berörda parter, särskilt branschorganisationer, som påverkas av eventuella unionens svarsåtgärder och medlemsstater som deltar i utarbetandet eller genomförandet av lagstiftning som reglerar de områden som berörs.
4. Utan att i onödan försena antagandet av unionens svarsåtgärder ska kommissionen särskilt inhämta information om följande:
 - (a) Dessa åtgärders verkningar för tredjelandsaktörer eller konkurrenter, användare och konsumenter i unionen och anställda, affärspartner eller kunder till sådana aktörer i unionen.
 - (b) Samspelet mellan dessa åtgärder och relevant lagstiftning i medlemsstaterna.
 - (c) Den administrativa börda som dessa åtgärder kan medföra.
 - (d) Unionens intresse.
5. Kommissionen ska ta största möjliga hänsyn till den information den har samlat in i samband med informationsinsamlingen. En analys av de planerade åtgärderna ska åtfölja utkastet till genomförandeakt när det föreläggs kommittén inom ramen för det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.
6. Innan kommissionen antar en genomförandeakt i enlighet med artikel 7.6 eller 10.5 ska den inhämta information och synpunkter från berörda parter på ett riktat sätt, såvida tvingande skäl till skyndsamhet gör att det inte är möjligt eller nödvändigt av objektiva skäl med insamling av information och samråd, till exempel för att säkerställa iakttagandet av unionens internationella förpliktelser.

Artikel 12

Konfidentialitet

1. Uppgifter som tas emot enligt denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.
2. Uppgiftslämnaren får begära att uppgifterna ska behandlas konfidentiellt. I så fall ska uppgifterna åtföljas av en icke-konfidentiell sammanfattning eller en motivering av varför uppgifterna inte kan sammanfattas. Kommissionen, rådet, Europaparlamentet, medlemsstaterna och deras tjänstemän får inte avslöja konfidentiella uppgifter som

mottagits i enlighet med denna förordning, utan uttryckligt tillstånd från uppgiftslämnaren.

3. Punkt 2 hindrar inte kommissionen från att lämna ut allmän information i sammanfattad form, vilken inte innehåller information som gör det möjligt att identifiera uppgiftslämnaren. Ett sådant utlämnande ska ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärshemligheter inte röjs.

Artikel 13

Ursprungsregler

1. Ursprung och nationalitet för varor, tjänster, tjänsteleverantörer, investeringar och innehavare av immateriella rättigheter ska fastställas i enlighet med bilaga II.
2. Kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 för att ändra punkterna 2 till 4 i bilaga II i syfte att ändra ursprungsreglerna och lägga till de tekniska regler som krävs för tillämpningen av förordningen för att säkerställa dess ändamålsenlighet och ta hänsyn till relevant utveckling av internationella instrument och erfarenheter från tillämpningen av åtgärder enligt denna förordning eller andra unionsakter.

Artikel 14

Delegerade akter

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.7 och 13.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [dag för ikraftträdande ...].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.7 och 13.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.7 och 13.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i artikel 3 i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 16

Översyn

1. Kommissionen ska utvärdera alla unionsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 7 sex månader efter det att de har avslutats, varvid den ska ta hänsyn till berörda parter bidrag och alla annan relevant information. Utvärderingsrapporten ska granska ändamålsenlighet och funktionssätt för unionens svarsåtgärd och dra eventuella slutsatser inför framtida åtgärder.
2. Senast tre år efter antagandet av den första genomförandeakten enligt denna förordning eller sex år efter denna förordnings ikraftträdande, beroende på vilket som infaller först, ska kommissionen se över denna förordning och dess tillämpning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 17

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om skydd av unionen och dess medlemsstater mot ekonomiskt tvång från tredjeländer

1.2. Berörda politikområden

Den gemensamma handelspolitiken

1.3. Förslaget eller initiativet avser

en ny åtgärd

en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹⁴

en förlängning av en befintlig åtgärd

en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Syftet med detta förslag till Europaparlamentets och rådets förordning är att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen genom att det ger unionen möjlighet att reagera på ekonomiskt tvång. Med ekonomiskt tvång avses en situation där ett tredjeland försöker tvinga unionen eller en medlemsstat att göra ett visst politiskt val genom att vidta, eller hota att vidta, åtgärder mot unionen eller en medlemsstat som påverkar handeln eller investeringar.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Unionens svar, eller bara möjligheten till ett sådant, syftar till att avskräcka tredjeländer från att utöva ekonomiskt tvång överhuvudtaget, eller till att avskräcka dem från att fortsätta med utövandet av ekonomiskt tvång i de fall ekonomiskt tvång äger rum. Som en sista utväg kan unionen motverka det ekonomiska tvånget. Unionens svar kan ta sig uttryck i en rad olika typer av åtgärder – som vidtas efter det att det fastställts att en handling utgör tvång – till exempel ansträngningar för att inleda samråd med det berörda tredjelandet för att om möjligt främja en lösning genom överenskommelse eller genom avgörande, ett antal olika motåtgärder och internationellt samarbete.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den målgrupp som berörs.

Den förväntade nyttan är betydlig. Den består först och främst i den avskräckande effekten både vad gäller tillämpningsområdet som brett fångar in ekonomiska tvångsåtgärder och vad gäller åtgärdernas omfattning, vilket möjliggör ett väl avvägt och ändamålsenligt svar. Om den avskräckande effekten fungerar kommer detta i

¹⁴ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

bästa fall att leda till att instrumentet endast kommer att användas i begränsad utsträckning, om ens alls. Nyttan härrör även från processen i två steg, vilken prioriterar ett icke-interventionistiskt tillvägagångssätt (lösning genom överenskommelse i stället för motåtgärder) och öppenhet inför att samarbeta med det tredjelandet, samt från möjligheten att snabbt vidta motåtgärder när så är nödvändigt för att skydda unionens och dess medlemsstaters intressen. Instrumentet medför i sig inga betydande kostnader. Olika potentiella kostnader kan uppstå till följd av användningen av instrumentet i enskilda fall, särskilt om unionen vidtar motåtgärder. Alla eventuella kostnader kommer att beaktas vid utformningen av åtgärden i fråga.

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

- Antal tvångsåtgärder som konstateras varje år samt omfattningen av dessa åtgärder.
- Antalet och typ av åtgärder som en första utväg och vilket resultat de lett till, särskilt om de lett till att tvångsåtgärden avbrutits eller till någon annan förändring.
- Antalet och typ av motåtgärder som antagits av EU, deras varaktighet och verkan, och särskilt om de lett till att tvångsåtgärden upphört.

Det är svårare att mäta vilken verkan instrumentets blotta existens har, eftersom det är svårt att fastställa kontrafaktiskt scenario (dvs. hur situationen skulle ha sett ut om instrumentet inte fanns). Kommissionens avdelningar kommer emellertid att försöka fortsätta samarbetet med berörda aktörer för att övervaka deras erfarenheter och synpunkter vad gäller instrumentets verkningar.

Lagstiftningsförslaget föreskriver en översyn, inom en rimlig tidsfrist, av instrumentets funktionssätt och tillämpning, jämte en skyldighet att rapportera till Europaparlamentet och rådet.

1.5. **Grunder för förslaget eller initiativet**

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Ej tillämpligt

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet i unionens intervention" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante). Den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen är artikel 207.2 i EUF-fördraget. I artikel 207.2 i EUF-fördraget föreskrivs det att det ska beslutas om åtgärder för att fastställa inom vilken ram den gemensamma handelspolitiken ska genomföras. Artikel 207.1 fastställer den gemensamma handelspolitikens räckvidd, vilken omfattar bl.a. handel med varor och tjänster, handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter, utländska direktinvesteringar, exportpolitik och handelspolitiska skyddsåtgärder. Initiativet rör tredjeländers åtgärder som har formen av åtgärder mot unionen som påverkar handeln och investeringar. Genom initiativet tillhandahålls ett svar, både på området den gemensamma handelspolitiken och andra områden, på tredjeländers ekonomiska tvångsåtgärder.

I artikel 5.3 i EU-fördraget föreskrivs det att subsidiaritetsprincipen ska vara tillämplig på de områden där unionen inte har exklusiv befogenhet. I artikel 3.1 e i EUF-fördraget föreskrivs det att unionen har exklusiv befogenhet på området den gemensamma handelspolitiken. Artikel 207.2 faller inom ramen för kategorin exklusiv befogenhet. Följaktligen är frågan om subsidiaritet inte aktuell i den utsträckning som de tredjeländernas ekonomiska tvångsåtgärder och/eller unionens svar faller inom ramen för den gemensamma handelspolitiken.

Det är hursomhelst endast genom en åtgärd på unionsnivå som man kan säkerställa en enhetlig lösning på detta som är ett problem för unionen i dess helhet. Medlemsstaterna har kvar ansvaret för, och kan agera för att skydda, sina rättigheter inom ramen för internationell rätt. Detta omfattar deras rättighet att motverka internationellt ekonomiskt tvång, så länge de inte vidtar åtgärder för vilka unionen har exklusiv befogenhet. Det är dock inte möjligt för en medlemsstat att anta nationell lagstiftning för att täcka ekonomiskt tvång som är riktat mot unionen och inte mot medlemsstaten i fråga. Nationell lagstiftning kan dessutom inte heller ge en effektiv lösning på en situation som utgör ett problem för unionen i dess helhet eller tvärsöver medlemsstaterna. En åtgärd på unionsnivå är den enda lösning som ger unionen möjlighet att iaktta sin skyldighet att fastställa och föra den gemensamma handelspolitiken, och medlemsstaterna kan inte agera på detta område.

För fullständighetens skull påpekas det att mervärdet av en åtgärd på unionsnivå anses ligga i att man uppnår fördelar som inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning, eller uppnås alls, på medlemsstatsnivå. Dessa fördelar rör möjligheten att avskräcka från och motverka ekonomiskt tvång från tredjeländers sida för att bevara unionens och medlemsstaternas oberoende när det gäller att fatta politiska beslut och skydda handeln och investeringar från att användas som vapen.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Ej tillämpligt

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Ej tillämpligt

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Ej tillämpligt

1.6. Varaktighet för och budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

- begränsad varaktighet
 - verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
 - budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.
- × obegränsad varaktighet
 - Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
 - beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet¹⁵

- × Direkt förvaltning som sköts av kommissionen
 - × inom dess tjänstegrenar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
 - av genomförandeorgan
- Delad förvaltning med medlemsstaterna
- Indirekt förvaltning genom delegering av budgetgenomförandet till
 - tredjeländer eller organ som de har utsett
 - internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - EIB och Europeiska investeringsfonden
 - organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
 - offentligrättsliga organ
 - privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten.
 - Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.

Anmärkningar

¹⁵ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracom.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Ej tillämpligt

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ej tillämpligt

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Ej tillämpligt

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Antal	Diff./Icke-diff. ¹⁶	från Eftaländer ¹⁷	från kandidatländer ¹⁸	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Antal	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

¹⁶ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

¹⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

¹⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade inverkan på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Antal
------------------------------------	-------

GD: <.....>			År n ¹⁹	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik ²⁰	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2a)								
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ²¹										

¹⁹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "n" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

²⁰ Enligt den officiella kontoplanen.

²¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD <.....>	Åtaganden	=1a +1b +3								
	Betalningar	=2a +2b +3								

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								

TOTALA anslag för RUBRIK 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
------------------------------------	---	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	TOTALT
GD: HANDEL									
• Personalresurser		0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	5,495
• Övriga administrativa utgifter		0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
GD HANDEL TOTALT	Anslag	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635
	Betalningar	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)										TOTALT		
	OUTPUT																		
	Typ ²²	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Antal	Kost n.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 1 ²³ ...																			
- Output																			
- Output																			
- Output																			
Delsumma för specifikt mål nr 1																			
SPECIFIKT MÅL nr 2...																			
- Output																			

²² Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
²³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

Delsumma för specifikt mål nr 2																
TOTALT																

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	TOTAL T
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	5,495
Övriga administrativa utgifter	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635

Utanför RUBRIK 7²⁴ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

²⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	5	5	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ²⁵							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ²⁶	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	5	5	5	5	5	5	5

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga

²⁵ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

²⁶ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Förvaltning och drift av det nya instrumentet; tillämpning av det nya instrumentet; övervakning av tredjelandsåtgärder som kan leda till tillämpning av instrumentet; övervakning av verkningarna av unionens svarsåtgärder och tredjeländers åtgärder; fastställande av sakförhållanden; juridisk rådgivning.
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

- kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ²⁷	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

²⁷

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- X Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

Påverkan på egna medel

Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomst-del:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ²⁸				För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
		År n	År n+1	År n+2	År n+3			
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

²⁸ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds-kostnader.